

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/26/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8213201160
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8213201160.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislav Brezu a sudcov JUDr. Martina Filakovského a JUDr. Michala Boroňa v právnej veci žalobcu Z. M. W., nar. XX.XX.XXXX, bývajúceho v X., na ul. X. č. X, proti žalovanému Y. Y., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcemu v U., na ul. W. č. XX, právne zast. Legal Partners Slovakia, advokátska kancelária, s.r.o. so sídlom v Bratislave, na Nám. 1. mája č. 3, o náhradu škody v sume 1.000 000 Eur s prísl., o odvolaniach účastníkov proti rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 19.5.2015 č.k. 7C/33/2013-202 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok s výnimkou výroku o trovách konania.

M e n í rozsudok vo výroku o trovách konania tak, že žalovanému sa p r i z n á v a náhrada trov prvostupňového konania pozostávajúca z trov právneho zastúpenia vo výške 12.774,10 Eur a žalobca je p o v i n ý ju zaplatiť Legal Partners Slovakia, advokátska kancelária, s.r.o. so sídlom v Bratislave, na Nám. 1. Mája č. 3 do 15-tich dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovanému sa p r i z n á v a náhrada odvolacieho konania pozostávajúca z trov právneho zastúpenia vo výške 3.102,62 Eur a žalobca je p o v i n ý ju zaplatiť Legal Partners Slovakia, advokátska kancelária, s.r.o. so sídlom v Bratislave, na Nám. 1. Mája č. 3 do 15-tich dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému trovy konania vo výške 9.907,49 Eur.

Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že žalobca si uplatňoval nárok na náhradu škody, ktorá mu mala vzniknúť zapísaním žalovaného do zoznamu sprostredkovateľov poistenia a sprostredkovateľov zaistenia aj napriek nespĺneniu podmienky dôveryhodnosti osoby vyžadovanej ustanovením § 2 písm. e) zákona č. 340/2005 Z. z. V tejto súvislosti sa poukázalo na obsah stanoviska Národnej banky Slovenska z 19.03.2009 adresovaného žalobcovi. V ňom Národná banka Slovenska konštatovala, že k porušeniu zákona došlo, avšak zo strany spoločnosti, ktorá žalovaného do zoznamu zapísala. O zápise žalovaného do registra rozhodol v zmysle ustanovenia § 12 ods. 1 zákona č. 340/2005 Z. z. príslušný úrad na základe podkladov poskytnutých navrhovateľom, ktorým je buď poisťovňa, poisťovací agent, poisťovací maklér alebo sprostredkovateľ poistenia z iného členského štátu. Tento navrhovateľ zároveň zodpovedal za správnosť a úplnosť údajov v návrhu. Žalovaný tým, že bol zapísaný do príslušného zoznamu, hoci nespĺňal podmienky dôveryhodnej osoby, sa nedopustil porušenia právnej povinnosti, keďže kompetentným orgánom predložil všetky relevantné doklady vrátane odpisu z registra trestov. Za úplnosť a pravdivosť údajov zodpovedal v danom prípade navrhovateľ, ktorým však žalovaný nebol a zápis žalovaného na základe poskytnutých údajov vykonal úrad. Z tohto dôvodu žalovaný titulom zápisu do zoznamu sprostredkovateľov poistenia a sprostredkovateľov zaistenia nemôže niesť

zodpovednosť za škodu tvrdenú žalobcom, a preto je namieste aj otázka pasívnej vecnej legitímácie žalovaného, ktorá v okolnostiach tohto prípadu absentuje.

Okrem toho žalovaný vzniesol v naznačených súvislostiach námietku premlčania nároku žalobcu na náhradu škody, a to s poukazom na odpoveď Národnej banky Slovenska zo dňa 19.03.2009, v ktorej ho Národná banka Slovenska informovala o porušení zákona, avšak zo strany spoločnosti, ktorá žalovaného do zoznamu zapísala. Je nepochybné, že žalobca podal žalobu na súde dňa 19.02.2013, čo je takmer po uplynutí štyroch rokov odvtedy, čo sa dozvedel o tom, ktorý subjekt by mohol byť zodpovedný za prípadnú škodu. Pritom právo na náhradu škody sa v zmysle § 106 Občianskeho zákonníka premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, najneskôr sa premlčí po uplynutí troch rokov, k čomu došlo aj v tomto prípade. Žalobca v žalobe označil žalovaného ako zodpovedného za škodu, u ktorého v danom prípade nebolo preukázané, aby škodu, vznik ktorej tvrdil žalobca, spôsobil úmyselne, a to s poukazom na to, že všetky doklady týkajúce sa svojej osoby a dôveryhodnosti, vrátane odpisu z registra trestov predložil kompetentným osobám, na ktorých posúdení bol zápis žalovaného do príslušného registra. Keďže žalobca podal voči žalovanému žalobu na súd po uplynutí takmer štyroch rokov od momentu, čo mal vedomosť o tom, kto za prípadnú škodu zodpovedá a žalovaný týmto zodpovedným subjektom z vyššie uvedených dôvodov nie je, jeho nárok je premlčaný.

Žalobca svoj nárok na náhradu škody odvádzal i od konania žalovaného, keďže zakladal konkurenčnú spoločnosť P., ktorej spoločníkom bol od 22.06.2007, hoci v tom čase (do 24.10.2007) bol ešte spoločníkom v spoločnosti P. Y. - A., s.r.o. (predtým Y.), čím tejto spoločnosti spôsobil škodu. Podľa čl. V ods. 2 písm. e) spoločenskej zmluvy Y., spoločník je povinný zdržať sa konania, ktorým by mohol poškodiť záujmy spoločnosti. Aj z ust. § 136 a § 65 Obchodného zákonníka vyplýva, že v prípade, ak dotknutá osoba poruší zákaz konkurenčného konania, spoločnosť má voči nej právo istého postihu, čím nie je dotknuté právo na náhradu škody. Z tohto pohľadu, aj keby súd zistil konkurenčné konanie žalovaného vyúsťujúce do spôsobenej škody, bola by to spoločnosť, ktorá by bola oprávnená uplatniť voči nemu nárok na náhradu škody, a to podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. Z tohto pohľadu potom aktívna vecná legitímácia žalobcu nie je daná, keďže žalobu podal vo vlastnom mene, a nie v mene spoločnosti P. Y. - A., s.r.o. (predtým Y.).

Tiež v tejto súvislosti žalovaný vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu, a to s poukazom na e-mail z 11.07.2007 (č. I. 43 spisu), ktorý žalobca zaslal iným osobám a v ktorom poukázal na konanie niektorých osôb v radoch spoločnosti, ktoré tým, že založili novú spoločnosť P., poškodili záujmy spoločnosti Y.). Žalobca mal vedomosť o založení spoločnosti P. už v júli 2007, ale žalobu, ktorou si týmto titulom uplatnil nárok na náhradu škody voči žalovanému, podal až 19.02.2013, čo je po uplynutí vyše piatich rokov odvtedy, čo sa žalobca dozvedel o tom, kto by mohol niesť zodpovednosť za prípadnú škodu.

Žalobca si voči žalovanému uplatnil nárok na náhradu škody z dôvodu, že stratil svoj vklad v spoločnosti vo výške 20 000 Eur, stratil príjem (provízie a následné odmeny) vo výške cca 6 660 Eur mesačne, čo ku dňu spísania žaloby činí 400 000 Eur a stratil mesačný príjem konateľa spoločnosti vo výške 2 500 Eur, čo ku dňu spísania žaloby činí 150 000 Eur. Súčasne uviedol, že mal hypotéku na dom a z titulu neplatenia úveru prišiel o celý majetok, dom s pozemkom v celkovej hodnote 600 000 Eur a keďže nedokázal splácať lízing na auto, toto mu odobrali a vznikla mu škoda vo výške 75 000 Eur. Celkovú škodu, vyčíslil sumou 1 000 000 Eur tvrdiac, že ak by sa žalovaný nestal súčasťou spoločnosti, príjmy, ktoré inkasoval, by patrili jemu, a nie žalovanému.

Nároky uplatnené žalobcom boli posúdené ako zjavne neopodstatnené a nedôvodné. Konanie žalovaného sa totiž nevyhodnotilo ako konanie majúce charakter porušenia právnej povinnosti, keďže posúdenie žalovaného ako dôveryhodnej osoby podľa zákona č. 340/2005 Z. z. nespočívalo na jeho pleciach, ale bolo úlohou kompetentných osôb, ktorých následky konania žalovaný znášať nemôže pri zohľadnení toho, že odpis z registra trestov predložil. Okrem toho, že nebolo preukázané protiprávne konanie žalovaného, v okolnostiach tohto prípadu nemôže byť daná ani príčinná súvislosť medzi konaním žalovaného a vznikom škody odrážajúcej sa v majetkovej sfére žalobcu. Nároky, uplatnené žalobcom boli vyhodnotené ako také, ktoré nemajú priamy a bezprostredný súvis s konaním žalovaného. V takýchto prípadoch je potrebné preukázať, že tvrdená škoda by nebola vznikla bez tejto príčiny, teda bez konania žalovaného. Žalovaný svoj obchodný podiel v spoločnosti P. predal a k 24.10.2007 prestal byť jej spoločníkom. Od 22.06.2007 bol zároveň spoločníkom v spoločnosti P. Obchodný zákonník v

relevantných ustanoveniach § 65 a § 136 takéto konanie žalovaného nevyučovali a nevyučovala ho ani spoločenská zmluva. Aj za predpokladu, ak by prípadný nárok na náhradu škody vznikol, tento by svedčal obchodnej spoločnosti, a nie žalobcovi.

Žalobcom uplatnené nároky vyznievajú len v rovine dohadov a jeho subjektívnych predstáv bez toho, aby bolo preukázané, že k vzniku škody tak, ako to tvrdil žalobca, došlo v dôsledku bezprostredného konania žalovaného, a to pri zohľadnení obvyklého chodu vecí. Z tohto pohľadu vyznieva hypoteticky aj tvrdenie žalobcu o tom, že ak by žalovaný nepôsobil v spoločnosti, jeho príjmy by plynuli priamo jemu. Ide o také tvrdenie príčinných súvislostí, ktoré len veľmi ťažko môžu tvoriť reťazec udalostí priamo smerujúcich k vzniku škody tak, ako si to predstavuje žalobca. Žalovaný nemôže v naznačených súvislostiach niesť zodpovednosť za prípadné podnikateľské neúspechy žalobcu a jeho nemožnosť plniť si svoje záväzky voči iným subjektom.

Vo veci sa nepovažovalo za potrebné vykonať žalobcom navrhnuté dôkazy, teda výsluchy svedkov, pozretie videozáznamu a podrobnejší výsluch žalovaného, a to vzhľadom na neopodstatnenosť nároku žalobcu spojený s nedostatkom tak aktívnej vecnej legitímácie, ako aj pasívnej vecnej legitímácie a v neposlednom rade aj s prihliadnutím na premlčanie nároku.

Súd prvého stupňa preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Výrok o trovách odôvodnil ustanovením § 142 O.s.p. Zo žalovaným uplatnených trov v celkovej výške 12 776,10 Eur bola tomuto účastníkovi priznaná iba čiastka 9.907,49 Eur. Žalovanému nebola priznaná náhrada za stratu času v celkovej výške 766,64 Eur v súvislosti so zastúpením na pojednávaníach v dňoch 13.11.2014 a 19.5.2015. Podľa ustanovenia § 17 vyhl. č. 655/2004 Z.z. totiž náhrada za stratu času patrí iba advokátovi za predpokladu, že vykonáva úkony právnej služby v mieste, ktoré nie je jeho sídlom. Týchto pojednávaní sa ale zúčastnil advokátsky koncipient advokáta žalovaného, pričom zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva právo na náhradu za stratu času advokátskeho koncipienta. Z uplatnenej sumy 176,30 Eur titulom hotových výdavkov nebol žalovanému priznaný nárok na úhradu sumy 2 Eurá, uplatnenej ako cestovné výdavky v U.. Rovnako nebol priznaný nárok na náhradu tarifnej odmeny zvýšenej o 20 % DPH. Dôvodom nepriznania bolo nepredloženie osvedčenia právneho zástupcu žalovaného o registrácii DPH.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote obaja účastníci.

Žalobca navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie. Ako dôvod uviedol, že v rozhodnutí nebolo dostatočne odôvodnené, prečo sa nevykonali navrhované dôkazy, ktoré by jednoznačne ustálili, že žalovaný spáchal až trestný čin podvodu, ako i trestný čin nedovoleného obohatenia. Zákon ukladá povinnosť občanovi, ktorý sa dozvedel o trestnej činnosti bezodkladne oznámiť trestný čin orgánom činným v trestnom konaní. V spise sa nachádza dostatok materiálu jednoznačne poukazujúceho na trestnú činnosť ako i na spôsobenie škody vysokého rozsahu. Poberanie provízie po ukončení pracovného pomeru je ďalším dôkazom na protizákonné nedovolené obohatenie zo strany žalovaného, ktoré sa dostalo na svetlo sveta až teraz. Napriek predloženiu adekvátnych dokumentov chýba konštatovanie súdu na vec, že žalovaný zakladaním konkurenčnej spoločnosti porušil svoje povinnosti v pôvodnej spoločnosti, ktorej majetok aj použil. Porušovaním spoločenskej zmluvy spôsobil spolu so svojimi kumpánmi vedome podvodný úpadok spoločnosti P. Títo ľudia boli navrhovaný medzi ostatnými svedkami na vypočutie vo veci. Konštatovanie neexistencie príčinnej súvislosti medzi škodou a konaním žalovaného je zavádzajúce. Ak by žalovaný a jeho skupina neboli likvidovali trestnou činnosťou spoločnosť žalobcu, neukradli majetok, databázu klientov, know how a následné príjmy z poisťovne, mohol mať nárok na výplatu ako sprostredkovateľ, ako konateľ aj ako i na podiely zo zisku ako spoločník, lebo ten zisk sa tvoril. Za protizákonne označil i právne zastupovanie žalovaného. Právny zástupca žalovaného bol do konca existencie pôvodnej spoločnosti jej právnym zástupcom a teraz zneužíva svoje vedomosti pri súdnych sporoch medzi dvoma bývalými spoločníkmi pôvodnej spoločnosti protizákonným spôsobom v prospech jedného z nich.

Žalovaný napadol len výrok o trovách konania a z tohto titulu požadoval priznať čiastku 12.774,10 Eur pozostávajúcu z tarifnej odmeny vo výške 9.733,19 Eur, náhrady za stratu času vo výške 766,64 Eur, náhrady hotových výdavkov vo výške 174,30 Eur a zo sumy 2.099,97 Eur tvoriacej 20 % daň z pridanej hodnoty. Trovy právneho zastúpenia vrátane dane z pridanej hodnoty boli vyčíslené podaním zo dňa

21.5.2015. Prílohou tohto podania bolo aj osvedčenie o registrácii právneho zástupcu žalovaného ako platcu DPH. Bez ohľadu na skutočnosť, že osvedčenie tvorilo prílohu podania a bolo súdu doručené, aj za situácie, ak by v čase rozhodovania o trovách konania toto osvedčenie k dispozícii nebolo, mal súd prvého stupňa vyzvať žalovaného, resp. jeho právneho zástupcu na predloženie osvedčenia o DPH alebo si mohol skutočnosť, že právny zástupcu je platcom DPH overiť prostredníctvom portálu finančnej správy SR. Za nedôvodnú označil i argumentáciu ohľadne nepriznania náhrady za stratu času len preto, lebo pojednávani konaných v dňoch 13.11.2014 a 19.5.2015 sa nezúčastnil advokát ale advokátsky koncipient. Vzhľadom na postavenie advokátskeho koncipienta je zrejmé, že úkony, ktoré vykonáva advokátsky koncipient v súvislosti so zastupovaním advokáta, u ktorého je zamestnaný, vykonáva v mene zamestnávateľa - advokáta a tiež na jeho účet. Úkon uskutočnený advokátskym koncipientom je v konečnom dôsledku úkonom právnej služby advokáta, za ktorý zodpovedá samotný advokát. Na odmeňovanie advokáta platí advokátska tarifa. Advokátska tarifa vo všetkých ustanoveniach, aj čo sa týka odmeny, náhrady za hotové výdavky, ale aj náhrady za stratu času uvádza, že na tieto má nárok advokát. Ak teda advokát vykonal, či už osobne, alebo prostredníctvom advokátskeho koncipienta úkon právnej služby má nárok na všetky zložky odmeny a všetky výdavky, ktoré vyplývajú z advokátskej tarify a nadväzujúcich právnych predpisov.

Odvolačí súd v zmysle zásad ustanovenia § 212 O. s. p. preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O. s. p. a zistil, že len odvolanie žalovaného smerujúce proti výroku o trovách konania je opodstatnené.

Pri rozhodovaní o veci samej sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvostupňovým súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného ohľadne nedostatočného odôvodnenia nevykonania navrhovaných dôkazov s týmto nie je možné sa stotožniť.

Obsahové náležitosti rozsudku určuje ustanovenie § 157 O.s.p.. Ich správnosť a úplnosť je predpokladom vykonateľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia. Či je rozhodnutie preskúmateľné alebo nie sa dá zistiť len z jeho odôvodnenia.

V tejto súvislosti je právne významné ustanovenie § 157 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Vychádzajúc z tohto ustanovenia jednou z povinností pri odôvodňovaní rozsudku je i vysvetlenie toho, prečo neboli vykonané i ďalšie navrhnuté dôkazy. Táto povinnosť bez akýchkoľvek pochybností splnená bola. V odôvodnení rozsudku je nevykonanie žalobcom navrhnutých dôkazov odôvodnené neopodstatnenosťou nároku žalobcu v spojení s nedostatkom tak aktívnej ako aj pasívnej vecnej legitímácie a premlčaním. Vecnou legitímáciu sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, podľa ktorého účastník je subjektom práva alebo povinnosti, ktorá je predmetom konania. Nedostatok vecnej legitímácie či už aktívnej alebo pasívnej je dôvodom pre zamietnutie žaloby. Čo sa týka premlčania toto je upravené v ustanovení § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V zmysle tohto ustanovenia právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Pri zamietnutí žaloby či už z dôvodu nedostatku vecnej legitímácie alebo z dôvodu premlčania vykonanie ďalších navrhovaných dôkazov nie je potrebné a to preto, lebo nemôže ovplyvniť výsledok konania.

Čo sa týka založenia konkurenčnej spoločnosti žalovaným táto skutočnosť žiadne porušenie povinnosti nepredstavuje. Zákaz konkurencie vyplývajúci z ustanovenia § 136 Obchodného zákonníka sa vzťahoval

iba na konateľov spoločnosti a podľa ustanovenia § 139 Obchodného zákonníka aj na členov dozornej rady. Zákaz konkurencie sa nevzťahoval na spoločníkov nezastávajúcich vyššie uvedené funkcie, samozrejme za predpokladu, ak spoločenská zmluva neupravovala inak. Žalovaný v spoločnosti P. funkciu konateľa nezastával. Rovnako so stanov spoločnosti nevyplýva pre žalovaného zákaz založiť inú spoločnosť a v tejto i pôsobiť. Navyše aj za predpokladu, ak by pre žalovaného platil zákaz konkurencie prípadný nárok na náhradu škody vyplývajúci z ustanovenia § 65 Obchodného zákonníka by si mohla uplatniť len spoločnosť takýmto konaním postihnutá a nie žalobca ako fyzická osoba.

Obdobná situácia nastala aj pri zápise žalovaného do registra sprostredkovateľov poistenia a sprostredkovateľom zaistenia. O zápise žalovaného v zmysle ustanovenia § 12 ods. 1 a 2 zákona č. 340/2005 Z. z. rozhodoval príslušný úrad na základe návrhu navrhovateľa, ktorým je pre výlučného sprostredkovateľa poistenia poisťovňa, s ktorou má uzavretú zmluvu a pre podriadeného sprostredkovateľa poistenia poisťovací agent, poisťovací maklér alebo sprostredkovateľ poistenia z iného členského štátu, s ktorým má podriadený sprostredkovateľ poistenia uzavretú zmluvu, pričom navrhovateľ zodpovedal za správnosť a úplnosť údajov v návrhu. Žalovaný týmto navrhovateľom nebol. To, že v prípade žalovaného nešlo o dôveryhodnú osobu podľa ustanovenia § 2 písm. e/ zákona č. 340/2005 Z. z. vyplynulo z ním predloženého odpisu z registra trestov. Ak kompetentný orgán napriek tejto skutočnosti na návrh iného subjektu zapísal žalovaného do zoznamu sprostredkovateľov poistenia a sprostredkovateľov zaistenia uvedené nemožno považovať za porušenie právnej povinnosti zo strany žalovaného.

S prihladnutím na vyššie uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 219 ods. 1 a ods. 2 O.s.p. rozsudok s výnimkou výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

Ďalej zmenil (§ 220 O.s.p.) rozsudok vo výroku o trovách konania tak, že žalovanému priznal náhradu trov prvostupňového konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 12.774,10 Eur. Tieto trovy pozostávajú z odmeny právneho zástupcu žalovaného za 4 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 30.10.2014, vyjadrenie žalovaného zo dňa 3.11.2014, účasť na pojednávaní konanom dňa 13.11.2014 a účasť na pojednávaní konanom dňa 19.5.2015) vo výške po 2.425,17 Eur za úkon (§ 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z.), z režijného paušálu za tri úkony právnej služby vykonané v roku 2014 vo výške po 8,04 Eur za úkon, z režijného paušálu za jeden úkon právnej služby vykonaný v roku 2015 vo výške 8,39 Eur za úkon, z náhrady hotových výdavkov vo výške 174,30 Eur, z náhrady za stratu času pri ceste z U. na pojednávanie konané v dňoch 13.11.2014 a 19.5.2015 vo výške 766,64 Eur a zo sumy 2.099,97 Eur tvoriacej 20 % daň z pridanej hodnoty.

Postavenie právneho zástupcu žalovaného ako platcu DPH vyplýva z predloženého osvedčenia o registrácii pre daň z pridanej hodnoty (č.l. 216 spisu).

Za takejto situácie bolo dôvodné právnomu zástupcovi žalovaného priznať v súlade s ustanovením § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. i daň z pridanej hodnoty.

K náhrade trov konania žalovaného patrí i náhrada za stratu času a to i napriek tomu, že pojednávaní konaných v dňoch 13.11.2014 a 19.5.2015 sa zúčastnil iba advokátsky koncipient právneho zástupcu žalovaného. Zákon č. 586/2003 Z. z. o advokácii v ustanovení § 64 ods. 2 umožňuje advokátovi poveriť advokátskeho koncipienta vykonaním jednotlivých úkonov právnych služieb. Účasť na pojednávaní bez akýchkoľvek pochybností predstavuje úkon právnej služby, za ktorý bez ohľadu na to, či bol vykonaný advokátom alebo jeho advokátskym koncipientom patrí advokátovi odmena. Niet dôvodu, aby pri náhrade za stratu času sa malo postupovať inak a advokátovi túto náhradu nepriznať.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v zmysle ustanovenia § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O. s. p. a v odvolacom konaní úspešnému žalovanému bola priznaná náhrada trov pozostávajúca z trov právneho zastúpenia vo výške 3.102,62 Eur. Táto čiastka sa skladá z odmeny právneho zástupcu žalovaného za jeden úkon právnej služby (spísanie vyjadrenia k odvolaniu zo dňa 11.11.2015) vo výške 2.425,17 Eur, (§ 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z.), z odmeny právneho zástupcu žalovaného za spísanie odvolania zo dňa 8.10.2015 proti výroku o trovách konania vo výške 143,57 Eur (§ 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm.b/ vyhl. č. 655/2004 Z. z.), z režijného paušálu za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2015 po 8,39 Eur za úkon a zo sumy 517,10 Eur tvoriacej 20 % daň z pridanej hodnoty.

Pri úkone zo dňa 8.10.2015 označenom ako odvolanie predmetom odvolacieho konania nebola vec sama ale iba trovy v hodnote 12.774,10 Eur v dôsledku čoho sa základná sadzba tarifnej odmeny za tento úkon právnej služby vo výške 287,14 Eur znížila na 1/2 , teda na čiastku 143,57 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.